Ч. 199. Второк 19 (6) вересня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конференция предсідателів клюбів і справа скликаня парляменту. — Розрухи у Відни з причини дорожні. — Замах на Столипіна.

Оногди відбула ся у Відни в присутности президента міністрів бар. Ґавча нарада представителів клюбів парляментарних. Нарада відбувала ся під проводом президента палати послів др. Сильвестра. Ухвалено по тригодинній дискусиї, в котрій бар. Ґавч забирав голос кілька разів, що днем скликаня палати послів має бути день 5. жовтня.

Вчера відбула ся у Відни заповіджена демонстрация против дорожні, і прибрала характер небезпечних розрухів, особливо в семій части міста, на Найбав і на Оттакрінґу, демонстранти поломили ліхтарні, повибивали вікна в многих домах і ставили на улицях барикади, щоби в той спосіб спинити рух войска і поліциї. Войско мусіло ужити оружия і стріляло та поранило богато людий.

Як доси стверджено, підчас вчерашних розрухів на Оттакрінґу одна особа згинула від пробитя баґнетом а кілька осіб єсть тяжко ранених від сальви даної войском. Загальне число ранених виносить 90, в тім кількох поліциянів і 28 вояків. На Найбав ограбили демонстранти склад фабрики Арґентор, забрали богато предметів зі срібла як сервіси, коробки на тютюн і т. п.

Пізно в ночи появило ся оповіщене, що власти поробили всякі зарядження в ціли недопущення до дальших непокоїв і що на случай нових розрухів будуть заведені суди военні на місци. В ночи войско з Оттакрінґу відкликано. В сій части міста наказано від нині замикати брами о 8 год. вечером а реставрациї о 9 годині.

Про виновника замаху на президента міністрів Столипіна, Баґрова доносять росийскі часописи, що він єсть сином звістного київского адвоката, належав до партиї революцийних социялістів і дня 1. вересня був на зборах тої партиї в Петербурзї і там одержав приказ убити Столипіна. Баґров кінчив університет в Гайдельберзї і оженив ся з донькою якогось богатого купця. Свого часу був він засудженний за якісь політичні провинни, але обіцяв поправу і вступив в службу тайної поліциї. Білет на представлене в театрі одержав від шефа тайної поліциї в Киеві, Кулябкіна. Кажуть, що Баґров навіть заповів був, що має ся відбути замах і він длятого потрібний в театрі. По II. акті представленя шеф поліциї підійшов до него, щоби вийшов, позаяк его донесене показало ся неправдиве. На то відповів Баґров: Небезпечність ще не минула, позвольте мені, щоби я побув тут ще якийсь час. Кулябкін згодив ся на то. В кілька мінут опісля Баґров виконав замах.

Підчас переслуханя Баґров зізнавав дуже холоднокровно і признав ся відразу до виконаня замаху. Баґрова уважали за дуже пожиточного тайного аґента, позаяк всї его доноси показували ся правдиві. Тим зискав він собі велике довіре у шефа київскої тайної поліциї Кулябкіна. На Кулябкіна зробив той замах так потрясаюче вражіне, що коли его пореслухано, він з плачем просив, щоби єму позволили зізнаня списати.

Баґров мав свого часу бути членом комітету студентів університету а рівночасно був і в службі тайної поліциї. Серед студентів тішив ся великою симпатиєю, з котрої яко аґент користав, щоби можна студентів і ґімназиястів денунціювати. Колиж революціоністи набрали переконаня, що Баґров єсть зрадником, мали его завізвати, щоби він зрегабілїтував ся убитєм Столипіна, на що і згодив ся.

„Кіевлянін“ стверджує на основі урядових донесень, що Баґров був дійстно аґентом тайної поліциї, котрої шеф покликав его з Петербурга для охорони президента міністрів. Поліция не повідомила Столипіна о наміреній замаху. Арештовано поважного члена міскої ради в Киеві Руттенберґа. Дальше доносять з Києва: Київский рабін оголошує, що дід Баґрова перейшов був на православіє, але батько Баґрова вернув назад до жидівскої віри.

15)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

Коли в Льондонї настане мрака, не вільно до пристанї нікому заходити, хиба лиш тому, хто має там лиш чисто службовий інтерес. Тут бувають занадто часто нещасливі пригоди; один крок на помацки серед темноти і той, хто тут необзнакомлений, лежить у глубокій воді, з котрої єго ніхто не виратує. Тота докучлива мрака гризе не лиш в очи, але й ділає на нерви; навіть на язиці смак викликує. Як она по правді не має ніякої одностайної краски, так і не має ніякої температури. Переходить ся в ній через верстви теплі і студені; раз виглядає она сріблисто-сїра, иншим разом брунява, оливково-зелена, иноді верстви темножовті. Сріблисто-сїра мрака ще уйде; але горе, коли покаже ся брунява або верства темножовта. Людем для розривки міняють ся верстви між собою; иноді настає брунява, часами сріблисто-сїра. Мрака в Льондонї взагалї не єсть одностайна і деякі передмістя можуть таки зовсім бути вільні від мраки. Найдивнїйше то, що в горі над нами можемо видїти на небі зовсім ясні місця, а тут на земли на долині мусимо ходити серед темноти. Туди в гору мрака не сягає. Як би ми могли підняти ся в гору бодай 70 метрів високо (то єсть пересічна границя льондоньскої мраки), то там мали би ми вже чистий воздух і без сумніву ясне небо.

Але втікаймо від ворога під землю! Так глубоко під землею вимурована зелізниця мусить тепер бути знаменитим, просто ідеальним прибіжищем; єї поливані кафльові стіни чей не допустять мраки; там мусить бути тепло, ясно і сухо. Пуста надія! І там вже мрака; в видї теплої, мутної пари водної обсїла она електричні лямпи. Розсїла ся й по реставрациях, де двері нашої столової салї вкриті мов би якоюсь легкою ослоною; добула ся й до нашої комнати, підчас коли сидимо під пічию і слухаємо, як тріщить огонь в печи. Она всюди і всюди сьміє ся з наших заходів против неї.

В чоловіцї в таких днях будить ся якась шалена туга за красками, за сьвітлом і шумом. Ану борзенько до театру і до инших заведень для забави. Як тут красно, як вигідно, як безпечно сидїти тут на кріслї на червонім коврі в театральній сали; перед нами на сценї пересувають ся хороші образи і красавиці та ведуть нас хоч би лиш в уяві в чужі, щасливі краї, де сонце яснїйше сьвітить і цьвіти красше цвитуть. Та ба, нараз і тут звідкись мрака взяла ся. Довкола сьвітел поробили ся ніби баньки пари, а образи на сценї не такі ясні як перед тим. Так, мрака вже й тут та сьміє ся з наших заходів.

Як би то так довше тревало, то люди хиба би собі самі смерть робили. Від льондоньскої мраки, яка би лиш три неділї потягнула ся, мусїло би що найменше чверть міліона людий з розуму зійти. Мрака перемінює всї гадки, ослаблює всю енерґію. Гадки обертають ся до середини, они суть відтяті, крутять ся на одним місци, від него ослабає вся діяльність. Щасливійші думають тоді о тих краях, де сонце ясно сьвітить і пригріває, де нема такої мраки. А хибаж то не красше де в Африцї та Індиї або на Рівієрі і Біярріц? В таку пору для тих, кого на то стати, найліпша рада подивити ся, коли зелізниця відходить і корабель відпливає.

14.

Розкоші Гайд-парку.

Чи були ви де в парку? Може в Коломиї, в Тернополи або у Львові а може навіть у Відни в Пратері? Коли були, то й не треба вам казати, що всюди по таких парках водять людий мов діти, кажуть іти лиш сею а не иншою стежкою чи там доріжкою; всюди виднїють ся таблиці з написями, що по мураві не вільно ходити, не вільно нічого зривати під карою тілько а тілько корон або під карою арешту. Не так в Анґлії. Там кождий Анґлієць єсть собі в парку паном. В льондоньскім

Про подорож царя доносять з Києва: Цар Николай II. прибув в суботу о 8 годині рано до Іскоростя на зелізници київско-ковельскій, а звідси поїхав самоїздом до Овруча на посьвячене церкви. О 3 год. вернув цар тою самою дорогою до Києва. З двірця поїхав до шпиталю навідати ся до Столипіна. Вечером відбув ся ґалевий обід, виданий войсковими достойниками. На бажане царя музика не грала.

Новинки.

Львів, 18 вересня 1911.

— Іменованя і перенесеня. Пан Мініcтер справедливости перенїс судиїв: Евг. Огоновского з Обертина до Комарна, Ник. Гужинкевича з Рожнітова до Сколього, Мих. Яримовича з Борщева до Долини, Вол. Лагодиньского з Вишнївчика до Надвірної, Стоф. Залеского з Жидачева до Сколього; — надав судиям Ів. Мецґерови в Сколїм і Евг. Батицкому в Балигороді посади судиїв в окрузї львівск. вис. суду краєв: — іменував судями авскультантів: Иос. Радзївілла для Обертина, Зиґм. Каніса для Жидачева, Болесл. Харлямповича для Обертина, Войт. Сольтовского для Дрогобича, Зиґм. Крушельницкого для Глинян, Каз. Єлевского для Яблонова, Вол. Сгруся для Борщева, Алекс. Винтоняка для Меденич і Юл. Галїковского для Вишнївчика.

— Постійний сенат для трибуналу присяжних. Від суботи утворено в львівскім краєвім суді карнім постійний сенат специяльно для розправ перед судиями присяжними. До того сенату входять радники: Ром. Левицкий, Тад. Рибіцкий, Ів. Віслоцкий.

— З Дирекциї ц. к. ґімназиї з руским язиком викл. в Перемишли. Устний іспит зрілости в осїннім реченци відбуде ся в суботу дня 23 вересня. Початок рано о год. 8, по полудни о год. 3·30. Зголошеня приймає ся до 22 вересня. — Дирекция.

— Загальні збори тов. „Дешева кухня" для шкільної молодїжи в Перемишли відбудуть ся дня 29 вересня о 6-ій зглядно 7-ій год. в салї Рускої Бесїди. Порядок дневний: 1) Відчитанє протоколу з перших загальних зборів. 2) Звіт секретаря і касиєра. 3) Вибір виділу. 4) Внесеня і інтерпеляциї. Тому що „Дешева кухня" стоїть — з огляду на розширене своєї діяльности а се на принятє 110 учеників на харч і отворене приюта для 16 учеників — перед новим завданем і великими видатками, пр сить виділ о як найчисленнїйшу участь в зборах і о громадне вступлюванє в ряди членів товариства. Вкладка 3 К річно. — За виділ: А. Алиськевич голова, О. Мартинович секретар.

— В справі зарази пискової і ратичної званої на Українї також слинавкою (від того, що занедужавші на ту заразу звірята точать слину— по польски звуть єї пришцицою) розіслало бюро кореспонденцийне слїдуючий комунїкат: Дають ся чути жалї, що хоч вся худоба вже виздоровіла, то признанє слинавки за вигаслу опізняє ся лише тому, бо не переведено сейчас кінцевих оглядин а такі оглядини займають богато часу. Щоби занобігти сим нарікаником, Намістництво приказало ветеринарийним лїкарам взяти собі до помочи при переведеню оглядин місцевих оглядачів худоби, щоби оглядини відбули ся, о скільки можливо в однім дни. Рівнож приказало Намістництво старо ствам вислати одного, або більше жандармів відповідно до величини зараженої місцевости; задачею їх має бути допильнувати, щоби місцевий оглядач худоби і его заступник оглянули всю в селї худобу під доглядом висланого ветеринаря. Лїкар ветеринарийний має дати сейчас ветеринарийному департаментови Намістництва знати о признане слинавки за вигаслу.

— Новий промисл мантїйский. Агент пол. Дверницкий прихопив в пасажу Міколяша якогось Ґецля Цаппеля на тім, як він продавав картки льотерийні по висшій цїні як сам заплатив. Того оригінального „льотерийника" спроваджено на поліцию, де перешукано его кишенї і відобрано єму 49 льотерийних карток а его самого випущено на волю. Тим самим промислом займав ся ще й другий „льотерийник", якийсь 19-лїтний Мехель так само в пасажу Міколяша. Та й сего арештовано і відобрано єму 27 карток.

— Огонь в Бориславі. В ночи з дня 13 на 14 с. м. вибух огонь в закопі ч. 7 належачім до дра Гольдгамера. Причиною стала ся неосторожність вертїльника, котрий не задержав в пору машини і столок зі страшенною силою вдарив об сталеве колесо на вежі закоповій в наслїдок чого посипались искри і за хвилю цїлий будинок над закопом станув в огни. Огонь перекинув ся ще й на другий закіп фірми дра Фрайнда а також і на водний млин, що знаходив ся на теренї копальнянім.

— Львівский руский театр в Станиславові. (Саля Тов. ім. Монюшка. Початок 7½ вечером.)

Ві второк дня 19 вересня „Циганьска любов" оперета в 3 діях, музика Ф. Леґара.

В середу дня 20 вересня „Міра Ефрос", образ з житя жидів зі співами і танцями в 5 діях Я. Ґордіна.

В четвер дня 21 вересня „Травіята" опера в 4 діях О. Вердія. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

— Нічна авантура. В ночи з пятниці на суботу около 12 год. властитель самоїздних дорожок п. Люфт, їдучи самоїздом, стрітив коло Каси ощадности дорожку ч. 69. Дорожкар, що віз кількох веселих панків, в приступі доброго гумору вдарив батогом п. Люфта і шофера а відтак затяв конї і почав втікати. П. Люфт пустив ся за ним самоїздом аж до ул. Сокола, де дорожкар зі своєї компанією зайшов до якогось шинку. П. Люфт завізвав поліциянтів, котрі казали викликати із шинку дорожкаря. На їх жаданє вийшов дорожкар з цїлою компанією. Всї кинулись на Люфта і почала ся авантура, підчас котрої хтось стрілив на пострах з револьвера. Дорожкар з трома товаришами втік, а одного арештовано. В годину опісля арештовано і прочих. Авантура ся наробила в сусїдстві, де відбула ся, немало переполоху і дала причину до оповідань про розбишацкий напад, про любовну траґедию, про самоубийство і т. п.

— З рускої приватної ґімназиї в Яворові. Яворівска ґімназия має сего року вже 4 кляси і числить 250 учеників. Сего року вписало ся до I. кляси 96 учеників, отже чисельно зростає значно. Але не мало клопоту для ґімназияльного комітету справляє недостача відповідних фондів на удержанє ґімназиї і з сеї причини відбули ся дня 8 вересня с. р. довірочні збори в Яворові при участи делеґата Краєв. Шкільн. Союза, о. Ваня. На зборах, по дискусиї, в якій забирали голос о. Венгринович, п. Загаєвич, п. Кирчів, о. Крайчук, о. Телеп, п. Ярема, п. Гриник, п. Власїйчук, др. Секела,

---

парку можете ходити по мураві, можете лежати на мураві від рана до пізної ночи; там можете їздити верхом, бігати, купати ся, збирати ся на віча, виговорювати на міністрів і правительство, що вам подобає ся і сего нїхто вам не заборонить, не закаже, не наложить на вас за то кару.

Коли я перший раз був в Гайдпарку, він менї не конче сподобав ся. Віденьский Пратер припав менї більше до вподоби, бо там більше великих тїнистих дерев. В Гайд-парку видавали ся менї дерева нужденні і з виїмкою алеї Роттен з рідка розкинені. Під деревами і на луках лежали в тім місци, де було й богато елеґантних прохожих, деякі анґлїйскі горожани, з котрими не хотїв би я анї тут анї деинде робити знакомства. Люди тодї зробили менї несподїванку не лиш своєю простотою але й своїм брудним одїнєм. Поповіши полягали они спати, одні горілиць, другі лицем до землї, а всї спали так, що можна було пізнати з того, що їм не конче пильно діяло ся. Я, що правда, видїв вже досить брудних людий в Льондонї, але таких брудних не сподївав ся бачити тут в парку. Але то вже належить до свободи і того не змінять анї поліцисти анї фільософи.

А свобода і Гайд-парк показують ся зі свого найкрасшого боку з рана; тодї парк рішучо найкрасший. Щоби же Гайд-парк оцїнити яко парк, то треба знати, що его найбільше значінє в тім, що він має дуже просторі площі, зарослі лиш самою травою. А треба тут ще й то сказати, що парк сей займає 158 гектарів або звиш 275 моргів землї.

Вхід до парку від полудневої сторони починає ся від так званого Гайд-парк Кернер. Зараз на ліво від сего кінця починає ся головна і найкрасша алея Роттен Ро (Rotten Row); тут найкрасша пора від 7 до 10 год. рано. Коли дуби і липи пускають свою широку тїнь на чистеньку мураву а легонька пара, яка нїколи не покидає анґлїйскої землї, сьвітить ся мов би золотом ослона, тодї в парку найкрасше. Тодї видко сильну молодїж при шпорті і рахункових вправах а воздух має в собі в тій порі щось так сьвіжого, що чоловік забуває на той дим з камінного вугля, який вічно наповняє місто. О тій порі можна також купати ся у великім ставі, званім Серпентін-Рівер. З рана аж до осьмої години і вечером одну годину можна тут так купати ся як приміром у нас на селї без оплати вступу без кабін і без всякого надзору; хто хоче купати ся, розбирає ся, де єму подобає ся і лізе у воду. Але по ставі плаває на човнї урядник з вивішеною хоругвою; скоро ту хоругву сховає, то знак, що вже не вільно купати ся і треба з води вилазити.

Лїтом з рана панує тут великий рух. З міста приїздять сотки хлопців і мужчин всїлякого віку а позбиравшись, зачинають голі відбувати всілякі руханкові вправи, бігають або їздять на колесї на перегони, купаючись і плаваючь на перегони а алеєю, віддаленою лиш на 30 метрів, проходжують ся панове й панї, котрих то зовсїм не разить, що тамтоті уганяють голі по зеленій мураві. О 8 год. вилазять люди з водн, полишаючи прочу часть дня псам, щоби они тут купали ся або чорним лебедям, котрі поволи злїтають ся.

Коли так лебеді глянуть на Роттен Ро, то можуть особливо в ранних годинах не одно добачити, на що варто дивити ся. Їздці і їздкині гонять з рана верхом на прохід а в маю і в червни збирає ся тут елеґантний сьвіт, очевидно переважно дами з високого і низького роду, що в супроводі панів або й самі виїздять на прохід або й на показ. На возовій дорозї побіч алеї гонять тодї екіпажі один за другим, один елеґантнїйший від другого з візниками і льокаями в лїбериях.

На противнім кінци від Гайд-парк Кернер, коло малих тріюмфальних воріт званих Марбль Арч (марморовий лук), представляє нам Гайд-парк знов инше видовище. Тут збирають ся політичні і релїґійні бесїдники, котрі цїлими днями, особливо же в недїлю притягають публику до себе. Кождому, хто знає тутешні відносини і слухає тих бесїд, мусить єму впасти в очи, що їх слухають зовсїм спокійно і безпристрастно люди всїляких партий і зовсїм їм не противлять ся. Деинде при такій нагоді прийшло би без сумніву до великої авантури і бійки.

Побіч політичних бесїдників виступають і релїґійні. Так н. пр. якийсь старий панок з сивою бородою і довгим сивим волосєм, в цилїндрі на голові і довгім сурдутї ще з половини тамтого століття, уставивши побіч себе червону таблицю, на котрій виписані десять заповідий божих, проповідує нову віру, після котрої Господь Бог то лиш управитель природи. При таких бесїдах не обійде ся й без того, що один або другий бесїдник зажадає від своїх слухачів якогось маленького датку на партийні, релїґійні або добродїйні цїли. Хто симпатизує з бесїдником, дає не питаючи, де подїють ся ті гроші.

Наконець вечером прибирає Гайд-парк ще инший вид; се пора для розкоші любови. Не десятки але сотки залюблених пар являють ся тодї в парку і займають місце на лавках, під деревами або таки на мураві і мовчки слухають музики, котра що вечера пригриває на трибунї недалеко від алеї Роттен Ро. Що тодї там діє ся, се знають найлїпше лебеді, але они не зрадять нїкому.

(Дальше буде).

с. декан Воляньский і богато инших, рішено на внесене дра Секели засновувати в кождій місцевости яворівского повіта шкільні комітети, яким в головній мірі припала би задача збирати жертви на ґімназию, втягаючи до сего ширші круги суспільности, головно селяньство, котре в першій мірі користае з яворівскої ґімназиї. Крім того звернув ся комітет яворівскої ґімназиї з горячим зазивом до всіх інтеліґентів, міщан і селян, до яворівских уроженців і всіх прихильників „Рідної Школи", щоби всіми силами старали ся про придбане як найбільших фондів на удержане ґімназиї, посилаючи жертви на руки касиєра комітету п. Волод. Яреми, ц. к. судиї в Яворові, або на книжочку тов. кред. „Народний Дім" в Яворові ч. 222.

— **Памятник Т. Шевченка в Лисиничах.** Вчера відбуло ся в Лисиничах під Львовом торжественне посьвячене памятника Т. Шевченка здвигненого лисиницькими громадянами при участи публики зі Львова, котра мимо зливного дощу явила ся досить численно. Гарний сей памятник стоїть перед читальнею „Просьвіти" фронтом до півночи. Памятник обведений довкола гарно зробленою огорожею з білої цегли. Сам памятник представляе скалу, в горі вузшу, висоти 3 м.; з переду на ній єсть уміщена на камінній таблиці напись золотими буквами: „Тарасови Шевченкови в память 50-літних роковин смерти — читальня „Просьвіти" в Лисиничах. Р. Б. 1911". Над сею таблицею, яких 30 цм. уміщений на круглій порцеляні портрет Шевченка. Над портретом о 70 цм. в гору, на вершку сеї скали спочивае камінний, чотирогранний цокол, на котрім від фронту оперта книга довготи 50 цм. а 40 цм. ширини. Книга стоїть розложена. На картці від лівої сторони вириті золоченими буквами слова: „Боже Великий, Єдиний", на правій картці „Русь-Україну Спаси". Над сим безпосередно підниматесь хрест в романьскім стилю, а в перехрестю уміщена голова Спасителя. Цілий памятник від основи до вершка хреста виносить 4 м. 80 цм. висоти. Памятник здвигнули Лисиничани добровільними датками, площу вартости 200 К, камінь і підмогу 100 К дала громада, а прочі кошти виносять 1.200 Корон.

Телеґрамм.

Відень 18 вересня. Цїсар прибув нинї рано з Шенбруна до замку і приймив на авдиенциї Архікн. Евгена та Кароля Франц Йосифа. Нинї прийме Монарх ще угорского президента міністрів ґр. Кін-Гедерварія.

Київ 18 вересня. Цар виїхав вчера вечером кораблем до Чернихова.

Київ 18 вер. У Столипіна стан очеревної погіршае ся. Теплота 3·6, живчик 116—120 віддих 28. Стан єсть дуже поважний.

Київ 18 вересня. Куля виймлена з рани Столипіна викавуе деформацию внаслїдок того, що вдарила об ордер Володимира, котрий Столипін мав на собі.

Арештованого члена міскої ради і проводиря київских кадетів Руттенберґа випущено на волю. — Баґров занедужав.

В стані здоровля Столипіна настало погіршене. При низькій теплоті живчик виносить 140. Стан єсть критичний.

Норимберґ 18 вересня. Едізон переїхав самоїздом на смерть 12-літного хлопця.

Софія 18 вересня. Вибори до собрания принесли правительству, як здае ся, сильну більшість.

Пекін 18 вересня. Після урядового оповіщення було минулого року в цілій державі 62,500.000 хіньских родин, в Пекіні 138.000, в трох манджурских провінциях 1,780.000.

Ріо де Жанейро 18 вересия. В ночи згоріла до тла державна друкарня.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·41**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·26
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, 1·30, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·06.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·06§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідае: АДАМ КРЕХОВЄЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Кедопада. (Телефона ч. 527).